

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 12-09-33314

09 נובמבר 2018

1
2

לפני:
כב' השופטת יפה שטיין

ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ: עו"ד יונתן שלו

התובעת

המוסד לביטוח לאומי גופים על פי דין 513436494
ע"י ב"כ: עו"ד יהודה אדרעי

הנתבע

[REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד איתמר כהן

צד ג' 1

[REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד עוז כהן

צד ג' 2

[REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד סימה אפרת בדוכים

צד ג' 3

3

פסק דין

4

1. פס"ד זה עוסק בשאלת זכאות התובעת לקצבת נכות כללית והאם יש לסווג את התובעת
כמבוטחת משתכרת, או שמא יש לראותה כ"עקרת בית" לפי סעיף 238 לחוק הביטוח הלאומי
(נוסח משולב), תשנ"ה-1995 (להלן: חוק הביטוח הלאומי) לתקופה שמיום 01.09.2011.
2. במועד קיום ההוכחות ישבו בדיון שני נציגי ציבור, אשר בינתיים פרשו, ואינם רשאים עוד
לחתום על פסה"ד. בהסכמת הצדדים – ניתן בזאת פסה"ד בדן יחיד.

9

3. למען הסדר יקראו להלן צדדי ג' בשמותיהם (צד ג' 1 – [REDACTED]; צד ג' 2 – [REDACTED])
וצד ג' 3 – [REDACTED]

10

11

12

4. רקע עובדתי:

13

14

- א. התובעת [REDACTED] נשואה והינה [REDACTED]
ב. ביום [REDACTED] עברה התובעת תאונת דרכים, בה נפגעה בידה ובצווארה.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 12-09-33314

- 1 ג. בחודש 8.11 הגישה התובעת תביעה ראשונה לתשלום גמלת נכות כללית. במסגרת
- 2 התביעה הצהירה התובעת כי לא עבדה כלל, וכי נכותה לא נגרמה עקב תאונה.
- 3 התובעת הוזמנה לוועדה רפואית ליום 4.10.11 אך לא התייצבה לוועדה.
- 4 ד. ביום 10.01.12 הגישה התובעת תביעה נוספת לתשלום נכות כללית, בה ציינה
- 5 התובעת שוב כי לא עבדה כלל, והוסיפה את הסיבה לכך, כי: "יש לי בעיות בגוף".
- 6 כמו כן ציינה על גבי טופס התביעה כי נכותה נגרמה כתוצאה מתאונת הדרכים
- 7 שעברה.
- 8 ה. הוועדה ישיבה בעניינה של התובעת וקבעה לה נכות רפואית צמיתה בשיעור משוקלל
- 9 של 76% לפי הפירוט: סעיף ליקוי שמיעה- 60% (מלידה); סעיף ליקוי אפזיה
- 10 (שתק)- 10% (מלידה); כאבים בכתף ובצוואר- 10%. ע"פ החלטת הוועדה לאי
- 11 כושר מיום 02.08.12 הוכרה התובעת כמי שאיבדה את כושרה להשתכר בשיעור של
- 12 65% לתקופה שמיום 01.10.10 ועד ליום 31.08.11, ובהתאם לאמור שולמה לתובעת
- 13 גמלת נכות כללית.
- 14 ו. החל מחודש 9.11 נבדקה התובעת במסלול של "עקרת בית נכה" ולא כ"נכה
- 15 משתכרת". לאור בדיקתה כעקרת בית נכה, קבעה הוועדה כי התובעת לא איבדה
- 16 50% מכושרה לתפקד במשק בית ועל כן נדחתה תביעתה לתשלום דמי גמלת נכות
- 17 כללית החל ממועד זה.
- 18 ז. התובעת הגישה תביעה זו לבית הדין בטענה כי לאור העסקתה אצל צדדי ג' הרי
- 19 שהיא עונה להגדרת "מבוטחת משתכרת" ולא "עקרת בית". התביעה נשואת פס"ד
- 20 זה הינה לשינוי הגדרתה, כך ששאלת גובה אחוזי נכותה ייקבע כ"נכה משתכרת"
- 21 ולא כ"נכה עקרת בית".
- 22 ח. לגבי הדיווח לביטוח לאומי על ידי מי מצדדי ג':
- 23 הוא היחיד שדיווח כי התובעת עבדה אצלו, וזאת בתקופה שבין
- 24 [REDACTED]
- 25 [REDACTED]
- 26 ט. בדיון בבית הדין מיום 14.7.14 נקבעה הפלוגתא בתיק:
- 27 "האם יש לראות בתובעת כמשתכרת לגבי התקופה שמ-1.9.11"

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 12-09-33314

5. המצב המשפטי:

א. סעיף 238 לחוק הביטוח הלאומי מגדיר עקרת בית באופן הבא: "עקרת בית" – אישה נשואה, למעט עגונה, שכן זוגה מבטוח לפי פרק זה, שאינה עובדת ואינה עובדת עצמאית.

ב. לעניין הזכאות לקצבת נכות מגדיר סעיף 195 לחוק הביטוח הלאומי מגדיר עקרת בית באלו המילים:

"עקרת בית כהגדרתה בסעיף 238 למעט אם מתקיים בה אחד מאלה:

1. היא עבדה כעובדת או כעובדת עצמאית תקופה של 12 חודשים רצופים, או

24 חודשים אף אם אינם רצופים, מתוך 48 החודשים שקדמו להגשת

התביעה. (ההדגשה לא במקור - י.ש.).

ג. בעניין אירית שפרבר – המוסד (עב"ל 56838-09-11 מיום 23/10/14) קבע בית הדין

הארצי כי לאחר תיקון 68 לחוק, הסף הרפואי הנדרש מ"נכה" אינו עוד 40%

אלא, 60%, אלא אם יש לו ליקוי יחיד בשיעור של 25% לפחות. רק במקרה

האחרון די יהיה לנכה בסף רפואי של 40%. בית הדין הארצי הוסיף ואמר (לאחר

שסבר שאין בשינוי התקנה משום הפליית עקרת הבית) כי:

"לטעמינו, זה העיקר, המחוקק הבחין בין מבוטח "נכה", למבוטח שהוא

"עקרת בית נכה" ואף הסמיך את השר בסעיף 198 לחוק, לקבוע כללים,

מבחנים ותנאים לזכויותיה של עקרת בית נכה. הסמכה זו היא הסמכה רחבה

לקביעתם של ההסדרים הראשוניים. בטענת המוסד, הקניית זכות שונה ואף

מצומצמת יותר לעקרת בית נכה לעומת נכה, "עולה בקנה אחד עם העובדה

שעקרת הבית, בשונה מהנכה, לא משלמת עבור ביטוח הנכות וכן עולה היא

בקנה אחד עם הסמכתו של השר לקבוע כללים שונים לגבי "עקרת הבית

הנכה". וכך נפסק בעניין קריביאן:

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 12-09-33314

1 רצונו של המחוקק היה בעליל להתנות את זכאותה של עקרת הבית לגמלת נכות
2 מתנאים שונים מאלה המביאים לזכאות אצל נכה עובדת או עובדת עצמאית. אין
3 זה המקרה היחידי במסגרת חוק הביטוח הלאומי שקיימים תנאי זכאות שונים.
4 הסמכה זו לקבוע כללים, מבחנים ותנאים, ובכלל זה גם מבחן רפואי, טומנת
5 בחובה גם סמכות לקבוע ל"עקרת הבית נכה" מבחן רפואי שונה מזה שנקבע
6 ל"נכה".

7 ד. לעניין שאלת היום הקובע והאם היום הקובע הוא יום הגשת התביעה או יום
8 התאונה הנטענת, התייחס לכך בית הדין הארצי בדב"ע נא/0-89 המוסד לביטוח
9 לאומי דבוש סתורי, פד"ע כ"ג, 466. פס"ד נוסף שהסתמך על הילכת סתורה הינו
10 עב"ל 1131/04 המוסד לביטוח לאומי - ציפורה מלכי (1.5.05) שם נאמר מפי כב'
11 השופט רבינוביץ (אליו הצטרפה כב' סגנית הנשיא השופטת ברק):

12 "בית הדין האזורי סמך את פסיקתו על דב"ע נא/0-89 המוסד
13 לביטוח לאומי דבוש סתורי, פד"ע כ"ג, 466 (להלן - פס"ד סתורי).
14 על פי פס"ד סתורי נקבע, כי מעמדה של מבוססת "נכה", או
15 "עקרת בית נכה" יקבע ככלל ביום הגשת התביעה לגמלת נכות
16 למוסד. עם זאת, נקבע באותו פסק דין, כי מעמד זה יקבע במקרים
17 מסוימים לפי מועד צמצום הכנסתה עקב "ליקוי", ולא לפי מעמדה
18 ביום הגשת התביעה למוסד.

19 הסתירה לכאורה בין שתי האמירות בפס"ד סתורי אינה סתירה,
20 משום שמדובר בנסיבות נבדלות זה מזה. ככלל מעמדה של מבוססת
21 "נכה" או "עקרת בית נכה" אכן יקבע על פי מצבה העובדתית ביום
22 הגשת התביעה למוסד. מאידך, כאשר צמצמה הכנסת המבוססת
23 כאמור בסעיף 195 לחוק עקב נכות רפואית של 40% לפחות כאמור
24 בסעיף 208 לחוק, יבחן מעמדה כ"נכה" או כ"עקרת בית נכה" על
25 פי מועד הצמצום בהכנסות כאמור לעיל הנובע מהנכות הרפואית,
26 וזאת בתנאי שהנכות הרפואית הייתה קיימת במועד צמצום
27 ההכנסות. במועד צמצום ההכנסות של המשיבה בשנת 1997, לא
28 הייתה למשיבה נכות רפואית, ולכן יש לסווגה כ"עקרת בית נכה".
29 (ההדגשות לא במקור)

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 12-09-33314

הוזה אומר, כאשר קיים קשר מובהק בין הליקוי הבריאותי של המבוטחת לבין הפסקת עבודתה, סיווג הזכאות שלה ייבחן במועד הפסקת העבודה ולא במועד הגשת התביעה לקצבת נכות.

כפי שמסכמת כבי השופטת נטע רות בפסק דין כלונית (ב"ל 12-01-32987 פלונית - המוסד, 5.2.13):

"עולה אפוא מן הפסיקה - כי הגדרת "המועד הקובע" לעניין ביצוע הסיווג הינה תלויה נסיבות ונגזרת, בין היתר, מההכרעה בשאלת הזיקה הסיבתית שבין הפסקת העבודה לבין חומרת הליקוי הרפואי והתפקודי שגרם לה ואשר הצדיק אותה הווי - אומר מעמידתה של המבוטחת בתנאי הסף של הנכות הרפואית והתפקודית במועד הפסקת העבודה. לשון אחרת - ככל שבמועד היווצרות הליקוי הופסקה עבודתה של המבוטחת כתוצאה מהליקוי ובד בבד אף הוכרה זכאותה לגמלת נכות כנכה מבוטחת - נוכח אחוזי הנכות הרפואית והתפקודית שנקבעו לה - אזי שלא יהיה מקום לבחון את סווגה מחדש במועד הגשתה של כל תביעה ותביעה במסגרתה מתבקשת הערכה מחודשת של מצבה הרפואי. זאת אלא אם התקיימו נסיבות המצדיקות זאת, המוכספות לתכלית הסוציאלית של הגמלה. כך למשל, יכול ותקום הצדקה לשינוי הסווג כאמור שעה שקיימת תקופה משמעותית וממושכת במהלכה לא עמדה המבוטחת בתנאי הסף המזכים בגמלת נכות "כנכה מבוטחת". זאת, באופן שאיפשר לכאורה את חזרתה והשתלבותה במעגל העבודה. נסיבות אלה או נסיבות מצדיקות אחרות, לא התקיימו לטעמי כלל ועיקר בתובעת, אשר אחוזי הנכות הרפואית שלה הופחתו, באופן ששלל את זכאותה לגימלה, לתקופת זמן מוגבלת קצרה של שנה אחת בלבד, מתוך תקופה כוללת של כ- 7 שנים.

בשולי הדברים אעיר - כי מסקנה אחרת עלולה להביא לכך ששינוי הסוג, המשפיע באופן ניכר ולעיתים גם בלתי הפיך על זכויות המבוטחת לגמלת נכות כללית - יכול וינבע מכשל מקרי של המבוטחת להתמודד עם קביעה חד פעמית ולעיתים אף בעייתית של ועדה רפואית זו או אחרת בלא שחל שינוי משמעותי ביכולתה לשוב למעגל העבודה. כשל היכול לנבוע לעיתים, כמו שקרה אולי

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 33314-09-12

במקרה דנן, מחוסר מודעות של המבוטחת למלוא המשמעות של החלטת הועדה הרפואית המשליכה על שינוי הסווג או - מקשיים הנוגעים לנגישות המשפטית. קשיים המאפיינים לצערנו חלק לא מבוטל של המבוטחים ולעיתים דווקא זה המוחלש ביותר" (ההדגשות לא במקור - י.ש).

5. דיון:

א. מסעיפים 238 ו-195 לחוק דלעיל עולה, כי ככל שמתקיים אצל המבוטחת, שחדלה לעבוד או שאיננה עובדת, אחד משני התנאים שפורטו מעלה, הרי שזכאותה לתשלום גמלת נכות כללית תיבחן על פי סיווגה כ"נכה מבוטחת - משתכרת" ולא "כעקרת בית".

ב. לסוגיית הסיווג נודעת משמעות רבה המשליכה על קביעת הזכאות לקצבת נכות כללית. שכן, לצורך הגדרתה של מבוטחת כ"נכה", באופן המזכה אותה בגמלת נכות כללית, צריך שיתקיימו בה שני תנאים מוקדמים מצטברים :

האחד - דרגת נכות רפואית העולה על הסף מסוים והשני - דרגת נכות תפקודית העולה אף היא על סף מסוים. עם זאת, שיעורי הנכות הרפואית הנדרשים כתנאי סף ואופן קביעת הנכות התפקודית שונים כאשר מדובר ב"עקרת בית" לעומת "נכה מבוטחת - משתכרת".

ג. האם התובעת הייתה עקרת בית או משתכרת במועד הקובע? כפי שיובהר בהמשך ובהרחבה - התובעת לא הרימה כלל את הנטל כי הייתה בבחינת "משתכרת" במועד הרלבנטי לתביעה, לא כמי שעבדה תקופה של 12 חודשים רצופים, ולא 24 חודשים אף אם אינם רצופים, מתוך 48 החודשים שקדמו להגשת התביעה, כדרישת החוק והפסיקה.

עוד יצויין (כפי שיפורט בהמשך) כי בנסיבות העניין, המועד הקובע לצורך בדיקת תקופת עבודתה הינו יום הגשת התביעה, ולא יום התאונה, וכי לא התקיים החריג בתיק המאפשר את החלת המועד הקובע מיום התאונה.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 33314-09-12

ד. בטופס התביעה הראשון שכתבה התובעת ב-8/11 וכן מחודש 1/12 (מבלי שידעה את ההשלכות על מצבה המשפטי ועל זכויותיה), ציינה כי לא עבדה לפני מועד הגשת התביעה.

בעמ' 8 לפרוטוקול הדיון מיום 10.3.16 נשאלה התובעת על כך והשיבה: "ש. למה בטופס הזה כשהיית צריכה לדווח לביטוח הלאומי אמרת שלא עבדת? ת. לא שאלו אותי".

אלא שהדברים נרשמו על ידה כחלק מחובתה במילוי הטופס. אין מדובר רק במילוי רובריקה בטופס, אלא גם במילים בכתב יד על פיהם הסבירה כי לא עבדה כלל כי "יש לי בעיות בגוף".

אעפ"כ, ובניגוד לאמור בטופס התביעה שהגישה ביוזמתה לביטוח לאומי, בו השיבה כי אינה עובדת, בכתב התביעה שהגישה לבית הדין (בהיותה מיוצגת) כתבה לראשונה כי עבדה אצל צדדי ג' החל משנת 2009. אלא שבתצהירה הצהירה שוב שינתה גירסה והשיבה כי עבדה משנת 2006 (דבר שגם סתרה את עצמה לאחר מכן בעדותה בבית הדין).

ה. דברים אלו מדברים בעד עצמם. ברור כי עם הגשת טופס התביעה לביטוח לאומי, לא ראתה התובעת עצמה כעובדת (או שהעדיפה מסיבותיה שלה שלא לדווח על עצמה כמי שעבדה), ולאחר מכן שינתה את גירסאותיה מספר פעמים. כפי שיובחר בהמשך, קיימות סתירות מהותיות בין גירסתה שלה (בטופס התביעה, בתצהירה ובחקירה הנגדית) וגם בין גירסאותיה שלה לבין אלו של בעלה, בכל הקשור לשאלות איפה עבדה, מתי, כמה קיבלה איך הדברים נרשמו ועוד ושאלות שהן מהותיות לתביעה).

ה. בדיון המוקדם מיום 11.2.14 ביקש בית הדין את עמדת התובע לשאלה איפה עבדה וכמה זמן בכל מקום, והיא השיבה:

"במבשרת עבדתי אצל [REDACTED] במשך 7 שנים ואצל אחות שלה לידה... קוראים לאחותה [REDACTED] אצל [REDACTED] עבדתי פעמיים בשבוע, במשך 4 שנים. עבדתי גם אצל [REDACTED] בהתחלה שנה ואחר כך עוד שנתיים. הייתה הפסקה בין השנה לשנתיים" (ההדגשות לא במקור - י.ש.).

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 33314-09-12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

1. אלא שבתצהירה מסרה גירסה אחרת לעניין תקופות העבודה :

6. עובר למועד התאונה עבדתי אצל 3 משפחות במשק בית.

8. אצל משפחת [REDACTED] עבדתי משנת 2006 עד שנת 2011.

10. עבדתי במשפחה זו [REDACTED] מחודש [REDACTED] ועד לתאונת הדרכים בחודש [REDACTED]

לשנתיים ושמונה חודשים בסה"כ.

17. בשנת 2017 במקביל לעבודתי אצל משפחת [REDACTED] התחלתי לעבוד בביתה של [REDACTED]

2. בחקירה הנגדית של בעלה מסר בעלה תקופות אחרות. וכך משאל והשיב (עמ' 20

שורות 23-24 לפרוטוקול מיום 10.3.2006 :

14. "היא עבדה אצל 3 משפחות, כל אחד תאריך אחר. [REDACTED] היה הראשון התחילה ב

2006, אחר כך [REDACTED] מ 2008, ואז עזבה וחזרה שוב ב 2009.

ש. כמה זמן היא עזבה ?

ת. עד 2011 בגלל התאונה היא הפסיקה.

ש. אבל אמרת שהיא עזבה.

ת. היא עבדה, הלכה, ואז היתה תאונה.

ש. היא עבדה במקביל גם אצל המשפחות ?

ת. לא. אצל [REDACTED] היא גמרה ואז הלכה וקרתה תאונה, אני זוכר טוב טוב.

ש. ואתה יכול לדעת כמה זמן היתה הפסקה בין משפחה למשפחה, יותר או פחות

משלושה חודשים ?

ת. לא, זה היה ביחד, היא עבדה אצל שלושתם במקביל" (ההדגשות לא במקור -

י.ש).

ה. התובעת תיארה את ביתם של השלושה, ואין חולק כי ביקרה בביתם, וכי לפחות

באופן ספורדי עבדה גם אצל משפחות [REDACTED] (כשאין חולק שעבדה לפחות

11 חודשים שדווחו, אצל [REDACTED] אלא שמתאורים אלו לא ניתן ללמוד מתי

עבדה אצל כל אחד מהם, ובמיוחד לאור הסתירות של התובעת עצמה ושל בעלה,

והאם היה זה באופן חופף. יצוין עוד כי יש הבדלים בגרסאות התובעת ובעלה גם

לגבי השאלה באילו ימים עבדה אצל כל אחד מצדדי ג' (ר' עמ' 10 משורה 17-24

לפרוטוקול), לעומת עדותו של בעלה (עמ' 23 משורה 27), וגם לעניין סדרי העבודה

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 12-09-33314

- 1 אצל צדדי ג', מתי התחילה לעבודה אצל משפחת [REDACTED] ומתי אצל משפחת [REDACTED]
- 2 כך גם לגבי השאלה כמה כסף קיבלה בסיום עבודתה אצל משפחת [REDACTED] 12,000 ₪
- 3 כטענתה או 10,000 ₪ כטענת בעלה; איך קיבלה את התשלומים ועוד סתירות
- 4 רבות. אמנם, בהתחשב במגבלותיה, ניתן היה להעלים עין מסתירות מסוימות,
- 5 ובחוסר יכולתה לזכור באופן מדויק, מתי בדיוק עבדה אצל כל אחד מהם, אלא
- 6 שכאמור, אין כל גרסה סבירה וטובה אחת, אלא שלל גרסאות שלה ושל בעלה שלא
- 7 ניתן ללמוד מהן כלל על תקופות העבודה ואצל מי. בעניין זה יצוין כי מכיוון שבעלה
- 8 עבד אצל מי מצדדי ג' - הרי שידיעתו לגבי תקופות עבודתה הינה מידיעה
- 9 אישית ולא רק ממה שיודע באופן כללי על עבודת אשתו, או ממה שסיפרה לו. לכן
- 10 יש משמעות לסתירות אלו. יתרה מכך, אף שלדבריה שמרה מסמכים מהבנקים
- 11 (לעומת יומנים שזרקה) - בפועל לא המציאה כל מסמך היכול לחזק את טענותיה
- 12 לעניין תקופות העבודה (כשלטענתה חלק מהסכומים שולמו לה בצ'קים).
- 13 כאמור, יש משמעות רבה לכך שהתובעת ציינה בטופס התביעה הראשון לביטוח
- 14 לאומי כי לא עבדה כלל עקב בעיות גוף (כשתביעתה הראשונה הייתה לקצבת נכות
- 15 כללית). רק במועד מאוחר יותר שינתה את גרסתה, כשטענה שנכותה נגרמה
- 16 כתוצאה מתאונה, ובהמשך - כי התאונה הייתה כשחזרה מעבודתה אצל [REDACTED] יש
- 17 להוסיף ולציין כי עיקר נכותה של התובעת הינה נכות מלידה בשיעור של 70%, לכן
- 18 ובהתאם להילכת סתורי דלעיל ולפסיקות נוספות - היום הקובע לבחינת זכאותה
- 19 הוא יום הגשת התביעה (10/1/12). פסיקה זו קובעת כי ככלל, מעמדה של מבוטחת
- 20 כנכה או כעקרת בית הוא מועד הגשת התביעה לבית הדין, פרט למקרים בהם המועד
- 21 הקובע יהיה יום הצמצום בהכנסות, כאשר ההכנסה צומצמה עקב הליקוי. הרציו
- 22 העומד מאחורי פסיקה זו כי אשה שעבדה מספר שנים ועקב הליקוי חדלה לעבוד -
- 23 לא יהיה נכון לסווגה כעקרת בית. אולם אם עיקר הליקוי הוא מלידה - כפי שקורה
- 24 בענייננו, החריג לא יופעל.
- 25 בענייננו, מצבה הרפואי של התובעת ברובו הגדול הינו מלידה. כפי שזמנר לעיל,
- 26 קיבלה התובעת בגין סעיף ליקוי שמיעה - 60% (מלידה), וסעיף ליקוי אפזיה
- 27 (שתקת) - 10% (מלידה); ורק 10% נכות לא מלידה, בגין כאבים בכתף ובצוואר. לכן

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 33314-09-12

- 1 בכל מקרה, החריג דלעיל – לא יופעל, ויש לבדוק האם ענתה להגדרה של משתכרת
- 2 ביום הגשת התביעה.
- 3 כפי שעולה מסעיף 8 לתצהירה, אצל משפחת [REDACTED] עבדה [REDACTED] [REDACTED].
- 4 יא. אלא, שכאמור אין לטענה זו כל ביסוס, מעבר לעצם האמירה. מר [REDACTED] מצידו
- 5 לא זכר פרטים על העסקה זו (ר' עמ' 29, שורה 22, וכן עמודים 32, 33). כל שידע
- 6 לומר כי תקופת עבודתה הייתה כפי שדווח לביטוח לאומי וכי קיבלה ממנו בסיום
- 7 העבודה סך כולל של 10,000 ₪ בגין ההפרשים וזכויות שהגיעו לה. לטענת בא
- 8 כוחה – הפיצויים מלמדים כי עבדה אצלו תקופה ארוכה, ובוודאי מעל שנת עבודה
- 9 אחת, בגינה קיבלה פיצויי פיטורין. אינני מקבלת טענה זו, ולאור כל הסתירות
- 10 שצוינו לעיל - לא ניתן לראות בעצם התשלום כמלמד על תקופת העבודה.
- 11 יב. התובעת לא ידעה אף לומר כמה כסף קיבלה לשעה 20 או 25 ₪ (עמ' 11 שורות 5-
- 12 10), וגם לא ידעה להשיב באופן ברור וסדור כיצד והיכן רשמה את שעות העבודה.
- 13 בעמ' 11 משורה 11 השיבה:
- 14 "ש. איך היית מקבלת את הכסף?
- 15 ת. היו משאירים לי מכתב על השולחן עם הכסף, הייתי באה ביום ראשון ומקבלת
- 16 את זה, אחרי שהייתי רושמת להם את השעות.
- 17 ש. ביום ראשון היית באה לקבל?
- 18 ת. בסוף החודש הייתי רושמת להם את השעות, ובראשון לחודש קיבלתי את הכסף.
- 19 ש. ובדקת שקיבלת את הסכומים הנכונים?
- 20 ת. הם ביניהם היו מדברים, והיו רושמים לי את הכל, ראשון, שלישי וחמישי היה
- 21 קבוע, ובסוף חודש מסכמים את הכסף.
- 22 ש. קודם אמרת שאת היית רושמת את השעות.
- 23 ת. לשלושת המשפחות אני הייתי רושמת את השעות. לפעמים הבעל שלי עזר לי
- 24 לכתוב".
- 25 אלא שבהמשך עמ' 14 משורה 19 שינתה את גירסתה:
- 26 "ש. יש לך יומן שאת רושמת מה את עושה במהלך השנה או החודש נכון?
- 27 ת. יש לי כן.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 33314-09-12

1 ש. ממתי את מנהלת יומנים כאלה של מה את עושה כל יום?
2 ת. הייתי כותבת כל יום ביומן אצל מי עבדתי ובאיזה שעות, וכותבת בלוח הזה.

3 ש. איפה היומן?
4 ת. לא יודעת, זה היה מזמן. לפעמים ביומן, לפעמים בלוח, לא יודעת איפה זה. לא
5 שמרתי.

6 ש. היה לך יומן והיית רשמת מה את עושה כל יום, ומשנת 2012 את נמצאת
7 בהליכים משפטיים. מתי זרקת את היומנים האלה של 2009, 2010, 2011?
8 ת. לא יודעת, נתנו לי כסף אז זרקתי. שלא השתמשתי אז זרקתי. אם היו נותנים לי
9 את הכסף, זרקתי לא הייתי צריכה לשמור.

10 ש. למה את דפי החשבון בנק לא זרקת?
11 ת. כי זה הוכחה של כספים שקיבלתי. לא יודעת. שמרתי את זה לביטחון, לביטחון
12 שמתי את זה בצד.

13 ש. מה היתה מידת המעורבות של בעלך בכל נושא המשכורת והשעות והרישום
14 בעיקר?

15 ת. הוא היה עוזר לי לכתוב ביומן את השעות, פעם אני כתבתי ופעם הוא כתב אם
16 אני הייתי עייפה, הוא היה שואל את השעות שעבדתי והיה רושם.
17 ש. אז בעלך אם תשאל אותו יגיד גם שהיה יומן ושהוא ראה יומן.
18 ת. זה היה מזמן.

19 ש. אבל בעלך מכיר את היומן הזה הוא ראה אותו?
20 ת. הוא לא היה סקרן, הוא היה עושה את השעות.
21 ש. הוא ראה את היומן או לא?
22 ת. כן הוא ראה."

23 יג. לעומת עדותה של התובעת, הבעל העיד שהוא היה רשום את השעות ביומן לפי
24 הדיווח של התובעת, וכלשונו (עמ' 20 סיפא):
25 "היא הייתה עובדת ואומרת לי שעתיים שלוש. היא לא ידעה לכתוב אז הייתי כותב
26 שעתיים שלוש כמה שצריך."

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 12-09-33314

ש. היית רושם ביומן?

ת. כן.

יד.

בכל מקרה, ולמרות שע"פ הוטען היה יומן – לא הוצג כל יומן ולא כל רישום המלמד על תקופת עבודתה. אמנם לטענתה היומן לא נשמר, אך אין כל מסמך המלמד על תקופת עבודתה ופרט לדיווח של [REDACTED] לאור הסתירות הרבות – לא ניתן לקבוע כי עדותה של התובעת ושל בעלה מספקות לצורך קביעת תקופת עבודתה. לאור זאת נקבע בזאת כי תקופת העבודה אצל [REDACTED] הינה כפי שדיווח לביטוח לאומי ולא מעבר לכך. כך גם לא ניתן לקבל את טענתה ע"פ האמור בתצהירה כי עבדה אצל [REDACTED] מחודש [REDACTED] עד לתאונת הדרכים בחודש [REDACTED] כשנתיים ושמונה חודשים בסה"כ, וכי "בשנת 2017 במקביל לעבודתי אצל [REDACTED] התחלתי לעבוד בביתה של [REDACTED]" (תקופה שכלל אינה רלבנטית לתביעה), מה גם שלפי הוטען – עבדה המקביל אצל שלושתם.

יב.

[REDACTED] הצהירה כי התובעת אכן עבדה אצלה מספר פעמים בודדות, בעת שהעוזרת הקבועה שלה נסעה לביקור מולדת ולא הייתה לה עזרה [REDACTED] בחקירתה הנגדית (עמ' 44 לפרוטוקול), השיבה כי אינה יכולה להצביע על ימי העבודה אצלה, כשלהערכתה מדובר בכ-10 פעמים בכל התקופה. עוד העידה כי התובעת ביקרה בביתה פעמים נוספות, כיוון שמסרה לה בגדים מפעם לפעם. גם [REDACTED] בעלה, לא ידע לומר מתי בדיוק עבדה אצלה. יחד עם זאת, לאור הסתירות בין התובעת לבין בעלה לעניין תקופת העבודה אצל [REDACTED] מתי התחילה ומתי חזרה, כפי שפורט לעיל - עדיפה עלי עדותה של [REDACTED]

יג.

[REDACTED] צהירה (סעיף 8 לתצהירה), כי עבדה אצלה יום ניסיון אחד וכי לא יכלה להעסיקה בשל חוסר תקשורת אתה. בעדותה בבית הדין טענה (עמ' 36 רישא) כי עבדה אצלה "יג" שלוש פעמים". אף כי יש בכך סתירה מסויימת, בסופו של דבר לא הוכח כי עבדה אצל [REDACTED] מעבר לכך.

יד.

מכל האמור לעיל, לא ניתן לקבוע בוודאות מתי עבדה התובעת אצל כל אחד מצדדי ג', וגם אם עבדה אצל [REDACTED] מעבר למה שהן הודו, מה גם שלפי דבריה שלה עבדה אצל צדדי ג' באופן חופף. לכן לא ניתן לקבל את טענתה כי עבדה 12

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ב"ל 12-09-33314

1 חודשים רצופים לפני הגשת התביעה ואף לא 24 חודשים (שלא ברציפות) במשך 48
2 החודשים שקדמו לכך.

3 יד. לאור כל האמור לעיל - התובעת לא הרימה את הנטל הדרוש על מנת להוכיח כי
4 בתקופה הרלבנטית יש לראותה כמשתכרת.

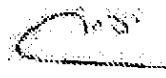
סוף דבר:

התביעה נדחית.

8 ולעניין הוצאות: אף שאין זו דרכו של בית הדין לחייב תובעים בהוצאות בשל תביעה מתחומי
9 הביטחון הסוציאלי, בהתחשב מחד באורכו של ההליך ובסתירות התובעת, ומאידך - גם במצבה
10 הכלכלי של התובעת, אני קובעת כי התובעת תשלם לנתבע סך של 750 ₪ הוצאות.
11 הנתבע ישלם לכל אחד מצדדי ג' סך של 1,500 ₪ הוצאות.

13 ערעור על פסק דין זה ניתן להגיש לבית הדין הארצי תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין ליד הצד
14 המבקש לערער.

16 ניתן היום, א' כסלו תשע"ט, (09 נובמבר 2018), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

יפה שטיין, שופטת